La immunitat parlamentària només la donen els vots com era d'esperar

written by Llorenç Prats | 19 de desembre de 2019

Ni tribunals ni governs poden interferir en el mandat popular en democràcia. Europa, a través del TJUE (Tribunal Europeu de la Unió Europea), ha parlat clar: Oriol Junqueras té immunitat des del moment de proclamar el resultat electoral.

La cadena de transmissió de la democràcia, amb el principi de representativitat política, no pot tenir intermediaris ni formalismes externs.

Per tant, la condició d'eurodiputat s'adquireix des del moment que es coneixen els resultats. Els efectes jurídics per adquirir la representativitat dels ciutadans són directes i automàtics.

Des de Luxemburg, on hi ha la seu d'aquest tribunal europeu, per tant, s'envia una resposta vinculant al Tribunal Suprem espanyol: si hi ha immunitat hi ha llibertat, sobretot en cas de presó preventiva.

Ara hi ha sentència ferma condemnatòria sobre Oriol Junqueras, en única instància, i com mantenen fonts jurídiques d'ERC i també altres independents, atesa la claredat del TJUE sobre aquesta qüestió, es podria derivar la nul·litat absoluta del judici per dues raons bàsiques: la llarga presó preventiva va prejutjar els acusats tot atacant frontalment el fonamental principi de la presumpció d'innocència, per una banda, i en segon lloc, les activitats de la defensa i de tots els actors judicials no van gaudir de la independència necessària per entendre el procediment judicial amb imparcialitat (tenint en compte que la denegació permanent de drets venia motivada per raons governamentals, a través del ministeri fiscal, entre

altres).

La lògica constitucional de la sentència del TJUE té importants efectes sobre el sentit de la participació política, en la mesura que vincula les activitats polítiques amb el mandat popular, tot protegint aquest vincle de forma inequívoca.

És l'argument jurídic que en el seu moment les autoritats catalanes van expressar per fer efectiva la independència: a conseqüència d'un referèndum d'autodeterminació les accions dels representants polítics tenen l'aval directe del mandat popular, si aquest és majoritari i fruit d'un procediment obert, pacífic i democràtic.

Els beneficiats directes d'aquest pronunciament judicial, més enllà del procediment de nul·litat que haurà d'afrontar el Tribunal Suprem espanyol que podria alliberar Oriol Junqueras i la resta de presos polítics pel primer d'octubre de 2017, serien Carles Puigdemont i Toni Comín, a més de Clara Ponsatí en el futur, ja que ells no tenen cap condemna "ferma".

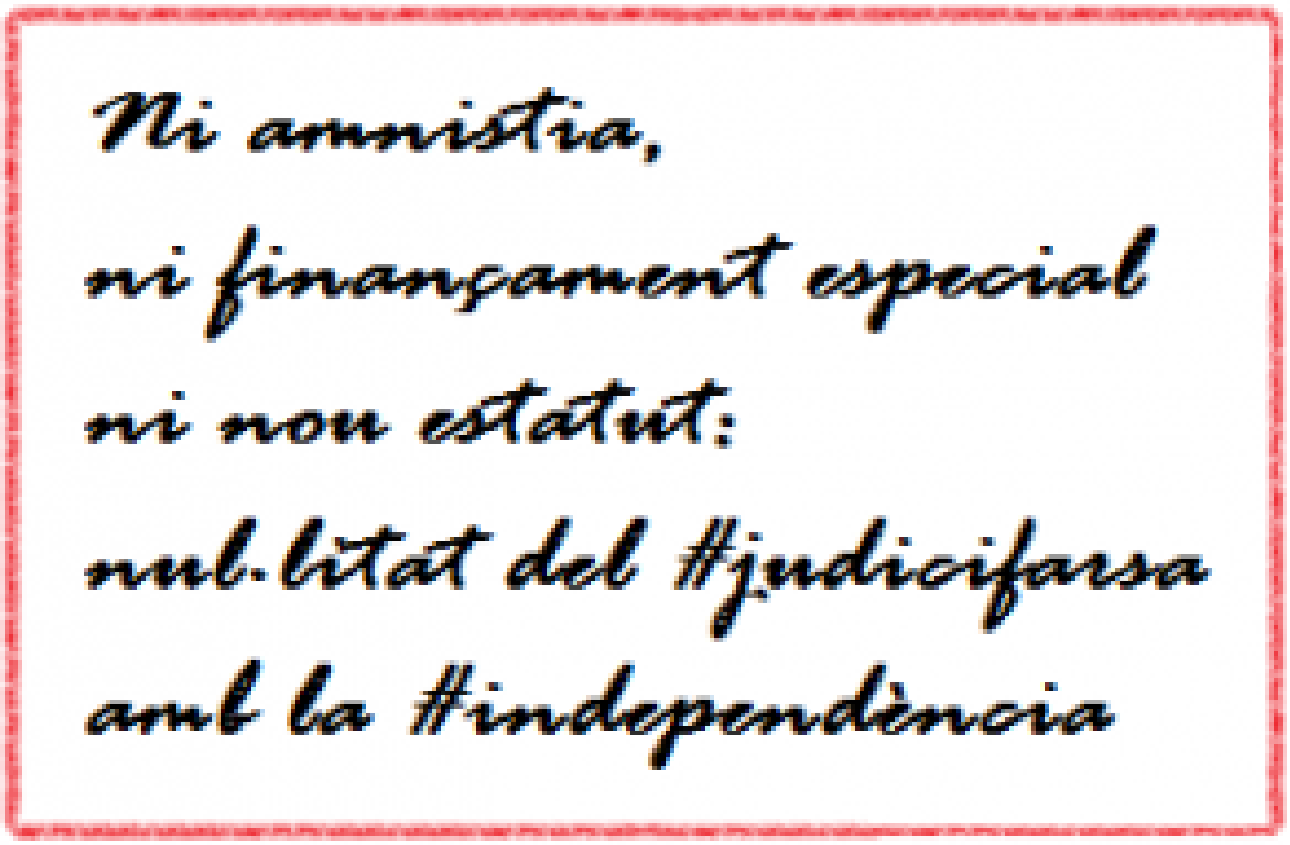

Tanmateix, cal recordar que la immunitat parlamentària, per mitjà dels suplicatoris, es pot revocar si la cambra legislativa així ho determina per majoria dels seus representants. Un fet que segurament farà activar els grups majoritaris del Parlament Europeu on les forces polítiques espanyoles reaccionàries als drets nacionals dels catalans tenen presència.

Ara, per tant, d'alguna forma, certament estranya, el Tribunal Suprem espanyol haurà de demanar al Parlament Europeu que la immunitat reconeguda pel TJUE a Oriol Junqueras li sigui retirada, perquè és eurodiputat tot i que no ha pogut exercir cap funció quan podia haver-la exercit quan tenia tots els drets civils i polítics intactes (abans de la sentència "ferma").

La humiliació espanyola per aquesta manera judicial de procedir, en cercles universitaris dedicats a les ciències jurídiques, es considera com de les més greus fins ara vistes, ja que existeixen molt pocs fonaments de dret que la

justifiquin.